

N:o 6. Naturen och Hjeratat.

Andante.

Otto Lindblad.

Hör jag forssens vil—da fall Gju—ta si—na to—ners svall,

Hör jag vindens sus i sko—gen: Tän—ker jag, i
sko—gen vindens sus i skogen:

hjer—tat bo To—ner ock af kraft ock tro, Till dem vill jag
decresc.

lyss—na tro—gen. Hör jag
Hör jag

fo—geln ut—i lund
fo—geln hör jag, hör jag fo—geln i

Om en stil-la af-ton-stund
om en stil-la af-ton-stund
lund om en stil-la af-ton-stund

Glad sin vi-sa sjun-ga, Då tän-ker jag, du var-ma
sjun-ga

var-ma själ, jag tän-ker Glad dig ger-na öf-ver
så tän-ker jag
så tän-ker jag

lif-vets väl, jag tän-ker, gläd dig var-ma själ. Ej dess
jag tän-ker

sor-ger dess sor-ger, ä-ro tun-ga.

Knut Geyer.